

[Baunsgaard]

Tilbage bliver dog, at ligegyldigt hvilken ordning man vælger, vil man aldrig uden en tilbundsående forenkling kunne få nogen fornuftig samtidighedsskatteordning. Og det vil også, selv om jeg er ganske klar over, at de tanker har man endnu ikke gjort sig fra konservativ side, komme til at gælde for det, man nu så gladeligt accepterer bliver betegnet som frivillig kildeskat. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen mente, det var det ærede medlem hr. Peter Nielsen, der havde været gudmoder til denne i sig selv totalt misvisende titel: frivillig kildeskat. Det kan godt være, det er hr. Peter Nielsen; jeg ved det ikke. Men hvis det er ham, så synes jeg alligevel det konservative folkeparti af hensyn til sit eget renommé skulle sige: nej, en så falsk etikette vil vi ikke sætte på vor vare, vi vil ikke, for det er for falsk. Det har selvfølgelig intet med kildeskat at gøre, intet, overhovedet intet. Det har noget at gøre med at give befolkningen et tilbud om at kunne betale sin skat nogenlunde samtidig med, at pengene tjenes, men det har ikke noget med kildeskat at gøre.

Men se, hvis man nu går ind på tanken om at skulle give frit valg for befolkningen, om man vil betale sin skat af dette års indtægt eller af forrige års indtægt, så tør jeg uden at have afventet udvalgsbetænkningen allerede nu sige, at et sådant system ud fra mange økonomiske betragtninger må anses for meget, meget farligt. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at man skulle kunne acceptere det som forsvarligt, at én del af befolkningen beskattes af den indtægt, de har i år, medens andre kan vælge at blive beskattet af den, de havde for et år siden.

Må jeg så endelig føje til, at jeg er meget usikker over for, hvad det egentlig er, man fra konservativ side vil med sit forslag. Man siger, man vil bevare skattefradragsreglen; og jeg forstod på det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at det var noget altafgørende. Ja men hvis man nu giver befolkningen valgmulighed og bevarer skattefradragsreglen, så skal man nu være ganske overordentlig dygtig for at undgå, at ikke nogen finder ud af, at hermed er der åbnet en ventil for via denne opdeling af skattesystemet at kunne udjævne sin indkomst

og mindske skatten, vel at mærke hvis man har ledig, disponibel kapital. De, der ikke har det, vil aldrig kunne udnytte dette. Nu ved jeg godt, at de konservative siger, man skal vælge, man kan ikke sådan hoppe fra det ene til det andet; nej, men for hvor lang periode skal man vælge? Jeg vil i det hele taget advare imod, at man binder sig for stærkt til en tankegang, som ikke kan være tilrådelig ud fra en generel betragtning om, at der i skattemæssig henseende skal være ligestilling mellem borgerne; det vil der ikke blive.

Vi er fra det radikale venstres side parat til at gå ind i en fordomsfri drøftelse af, hvordan vi kan få samtidighed mellem skattebetaling og indtjening, men det må nødvendigvis understreges meget kraftigt, at udgangspunktet må være den forenkling af vort skattesystem, som overhovedet gør det troligt, at vi på forsvarlig måde kan nå frem til samtidighed. Der skal jo være et forsvarligt grundlag, inden man skrider til en sådan ændring.

Aksel Larsen: Vi har jo alle forstået, at efter regeringens opfattelse bør slaget om skattepolitikken og skattereformen formelt stå under behandlingen af regeringens kildeskatteforslag, og det er sådan set i orden. Det er i hvert fald bedre, end hvis det skulle foregå under de forhold, det foregik eller ikke foregik under i fjor. Men lad mig så sige med det samme, at jeg er ganske enig med hr. Baunsgaard i den grundlæggende forudsætning, han her opstillede, at det, det drejer sig om, er at nå til en forenkling af vort skattesystem, og det er ud fra denne forudsætning, man må tage stilling også til det her foreliggende lovforslag.

Lad mig tilføje: en skattereform, hvad angår de direkte skatter, må bestå først og sidst i en afskaffelse af skattefradragsreglen. Dernæst i en afskaffelse af de allerfleste af de fradrag, der opereres med i den nuværende skattelovgivning. En del af dem bør formodentlig erstattes med tilskud, som vi i sin tid gjorde, da vi erstattede børnefradraget med børnetilskuddet. Andre og de fleste bør helt forsvinde. Og så endelig for det tredje: en effektivisering af skatteligningen.

Det sidste er — så vidt jeg forstår — finansministeren i gang med, og vi har til